

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองชุมแสง
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๖

-๒๕-

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองชุมแสง
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๖

.....

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัด
สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ซึ่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองชุมแสง
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๖

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองชุมแสง ว่าด้วย การกำจัดสิ่งปฏิกูล
และมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๘๖ แก้ไข
เพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๐ ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา
๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เทศบาลเมือง
ชุมแสง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองชุมแสง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัด
นครสวรรค์ จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองชุมแสง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและ
มูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย
ที่สำนักงานเทศบาลเมืองชุมแสง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นในส่วนที่ได้ตามไว้แล้ว
ใน เทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด
ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก
ภาชนะที่ใส่อาหารเก่า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์
หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และ
ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่ง
ที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองชุมแสง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขและเทศบัญญัติ

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้มีอำนาจกระทำแทนนิติบุคคลนั้น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้มีอำนาจ กระทำการแทนนิติบุคคล

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ที่ตกลงทำงานให้นายจ้าง เพื่อรับค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวแต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำ

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้ไม่เป็นการประจำ เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นการครั้งคราว เป็นการจรหรือเป็นไปตามฤดูกาล

ข้อ ๕ ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้จัดตั้งไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ ๖ ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรั่วออกข้างนอก

ข้อ ๗ ห้ามผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ ๘ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานในครอบครองของตน

ข้อ ๙ ที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่วและมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวันและสัตว์ได้ตามแบบซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ ๑๐ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือ เคหะสถาน ต้องรักษาบริเวณสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานในครอบครองของตนไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๑ ให้นายจ้างจัดให้มีส้วมอันถูกต้องตามสุขลักษณะ และมีปริมาณเพียงพอแก่ลูกจ้างตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

(๑) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน ๑๕ คน ให้มีห้องน้ำห้องส้วมไม่น้อยกว่าอย่างละ ๑ ที่

(๒) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกินกว่า ๔๐ คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า ๑ ที่ และส้วมไม่น้อยกว่า ๒ ที่

(๓) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน ๘๐ คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า ๑ ที่ และส้วมไม่น้อยกว่า ๓ ที่

(๔) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างเกิน ๘๐ คนขึ้นไปให้มีห้องน้ำและห้องส้วมเพิ่มขึ้นอีกอย่างละ ๑ ที่ สำหรับลูกจ้างทุก ๆ ๕๐ คน

(๕) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทั้งชายและหญิงให้มีห้องน้ำและส้วมสำหรับหญิงไว้เฉพาะพอสมควร สำหรับส้วม ต้องจัดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและให้มีกระดาษชำระตามสมควร และให้มีอ่างล้างมือหน้าห้องส้วมอย่างน้อย ๑ อ่าง หรือ ๑ อ่างต่อส้วม ๔ ที่

ข้อ ๑๒ เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าได้เกิด หรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายอย่างใด เกิดขึ้นในอาคาร สถานที่ หรือพาหนะใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. จัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามข้อกำหนดดังนี้

(๑) ตัวเรือนส้วม ต้องมั่นคง แข็งแรงและมิดชิด

(๒) พื้นที่ในห้องส้วมต้องไม่น้อยกว่า ๐.๕ ตารางเมตร ต่อ ๑ ที่นั่ง และต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๐.๕ เมตร

(๓) พื้นห้องส้วมทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทาน ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงอย่างน้อย ๑ ต่อ ๒๐ และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้องส้วม

(๔) ต้องมีพื้นที่ช่องระบายอากาศอย่างน้อย ๑๐% ของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ

(๕) ต้องมีแสงสว่างภายในห้องส้วมอย่างเพียงพอ

(๖) มีหัวส้วมชนิดสามารถป้องกันกลิ่นและแมลงพาหะนำโรคได้ด้วยน้ำสูงจากพื้นห้องส้วมอย่างน้อย ๐.๒๐ เมตร

(๗) มีท่อระบายอุจจาระจากหัวส้วมลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือบ่อเกรอะซึ่งน้ำไม่สามารถซึมเข้า-ออกได้ และมีความจุอย่างน้อย ๐.๓๕ ลูกบาศก์เมตร ก่อนปล่อยลงสู่บ่อซึม หรือร่องซึมใต้พื้นดิน หรือถังกรอง หรืออื่นๆ ในลักษณะเดียวกัน

(๘) มีฐานส้วมมีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางอย่างน้อย ๑ นิ้ว สูงเหนือหลังคาส้วม

(๙) มีน้ำสำหรับราดส้วมอย่างเพียงพอ

(๑๐) ต้องรักษาความสะอาดส้วม และใช้ส้วม ไม่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะนอกส้วม

(๑๑) จัดให้ที่ส้วมที่ถูกลักษณะในปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนคนงาน คือ ส้วม ๑ ที่ ต่อคนงาน ๒๕ คน

๒. จัดให้มีถังขยะที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดทุกครอบครัว และมีที่รองรับขยะรวม ขนาดความจุ ๒๐๐ ลิตร ต่อ ๖๐ คน ต่อวัน และมีการปกปิดป้องกันสัตว์พาหะนำโรคได้ และต้องเก็บกวาด ขยะ โดยเฉพาะขยะเปียก ต้องเก็บในถังที่มีฝาปิดหรืออาจเก็บในถุงพลาสติก

๓. จัดให้มีระบบระบายน้ำทิ้งที่ใช้การได้ดีจากครัวเรือนลงสู่ท่อระบายน้ำ สาธารณะหรือปล่อยลงสู่บ่อซึม

ข้อ ๑๓ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บสิ่งปฏิกูลหรือ มูลฝอยไปทำการกำจัดให้ต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกค่าธรรมเนียมเก็บขน เมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศ กำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง เป็นเวลาไม่ น้อยกว่าสิบห้าวัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหะสถาน จะต้องให้เจ้าหน้าที่ ของพนักงานท้องถิ่น หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยจากสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานซึ่งตนครอบครอง โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ ได้กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๔ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยตามข้อ ๑๓ และผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้ กำหนดให้กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามข้อ ๑๓ ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามคำแนะนำของ พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๕ ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองชุมแสง ทำการขนย้าย เก็บ ขน หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รถขน หรือสถานที่เทมูลฝอยใดๆ ของเทศบาลเมืองหรือที่ตั้งอยู่ในที่ หรืออยู่ในที่ หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๑๖ ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองชุมแสง ทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนที่สิ่งปฏิกูลในถังรับ เรือขน สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลของเทศบาลเมืองชุมแสง

ข้อ ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขต เทศบาลเมืองชุมแสง โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะ ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูล ฝอยในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง ตามข้อ ๑๗ ให้ยื่นคำขอตามแบบ และเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่เทศบาล เมืองชุมแสงกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๙ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ อนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้ออกใบอนุญาต หรือมี หนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอใบอนุญาตทราบ กรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ภายใน สามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๑ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๒ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล จะต้องยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยเอกสารที่เทศบาลเมืองชุมแสงกำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๕

ข้อ ๒๓ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๒๔ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเลิกดำเนินกิจการ

ข้อ ๒๕ หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหาย หรือ

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๖ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

(๑) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้และให้มีวันเดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้ว และเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ.ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๗ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาราชการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ หรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือตามเทศบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะ หรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นประมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบ ตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๒๘ หากผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๒๘ ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้พนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือ ฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วให้แจ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๓๐ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัติหรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้
ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัติหรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๒ การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๒๐ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หยุดดำเนินการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการหรือผู้รับใบอนุญาตทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้ต้องรับหนังสือ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๓ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่ง ตามข้อ ๒๐ วรรคสอง ข้อ ๒๘ หรือมีคำสั่งในเรื่องการไม่ออกใบอนุญาต ตามข้อ ๑๕ หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ตามข้อ ๒๒ หรือเพิกถอนใบอนุญาต ตามข้อ ๓๑ หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่ง ตามข้อ ๒๕ ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งการอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราวคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ ๑๗ มีความผิดตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ ๑๘, ข้อ ๒๔ มีความผิดตามมาตรา ๑๓ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ ๕ ถึงข้อ ๑๖ มีความผิดตามมาตรา ๑๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๓๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัติ ข้อ ๒๗ มีความผิดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๓๘ ผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเทศบัญญัติ ข้อ ๒๐ วรรคสอง หรือ ข้อ ๒๘ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๓๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามเทศบัญญัติ ข้อ ๒๕ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๔๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ ๒๑ หรือ ข้อ ๒๕ มีความผิดตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๔๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีความผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๔๒ ผู้ซึ่งประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการตามเทศบัญญัตินี้ ให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไป

แต่จะต้องมายื่นคำขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวัน นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ยังคงประกอบกิจการต่อไป จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๔๓ ให้นายกเทศมนตรีเมืองชุมแสง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ลงชื่อ ศรชัย อธิปฎิเวช
(นายศรชัย อธิปฎิเวช)
นายกเทศมนตรีเมืองชุมแสง

เห็นชอบ

ลงชื่อ ชัยโรจน์ มีแดง
(นายชัยโรจน์ มีแดง)
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยและกำจัดขยะมูลฝอย

ลำดับ	รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
๑	อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามมาตรา ๒๐ (๔) (๑) ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรกและลูกบาศก์เมตรต่อไป ลูกบาศก์เมตรละ ๒๐๐ ๑๕๐ เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร (๒) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป ก.ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือนที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่ง ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ ๒๐ วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร เดือนละ ๓๐ วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร เดือนละ ๖๐ วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร เดือนละ ๑๐๐ วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร เดือนละ ๑๒๐ วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร เดือนละ ๑๖๐ วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร เดือนละ ๒๐๐ วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร เดือนละ ๒๔๐ วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร เดือนละ ๓๐๐ ข.ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย วันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๗๕๐ ลิตร เดือนละ ๖๐๐ วันหนึ่งเกิน ๗๕๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลิตร เดือนละ ๘๐๐ ทุกๆ ๒๕๐ ลิตร ๆ ละ ๒๐๐ ค.ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่งๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ ๑๕๐ เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ ๑๕๐ ง. ค่ากำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล จากหน่วยงานอื่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น - ขยะมูลฝอยน้ำหนัก๑,๐๐๐กิโลกรัมและเศษที่เกิน๕๐๐กิโลกรัมครั้งละ ๒๐๐ ๑๐๐ - เศษที่มีน้ำหนักไม่ถึง ๕๐๐ กิโลกรัม ครั้งละ	

ลำดับ	รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
๒	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต (๑) ใบอนุญาตดำเนินการตามมาตรา ๑๕ ก. รับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ ๕,๐๐๐ ข. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ ๕,๐๐๐	